

Prima instanță: Judecătoria Orhei (sediul Central) (jud.V. Severin)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolii Jurcov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolii Jurcov împotriva Penitenciarului nr.17-Rezina cu privire la încasarea prejudiciul moral cauzat în rezultatul încălcării dreptului de acces la informație,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 22 aprilie 2016, Anatolii Jurcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Penitenciarului nr. 17 - Rezina solicitând încasarea prejudiciului în mărime de 10000 euro, în scopul procurării computatoarelor și crearea sistemelor informaționale elementare pentru condamnații deținuți în Penitenciarul nr. 17 - Rezina.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 30 martie 2016, în baza art. 16 al Legii nr. 982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație și Hotărârii Guvernului RM nr. 609 din 29 mai 2006, conform căreia se indică că 100 grame carne conține 208 Kcal, a depus o cerere în scris, prin care a solicitat pârâtului să fie informat dacă 100 grame de carne curată conține 208 Kcal sau 100 grame din această carne, care conține oase și resturi, constituie 208 Kcal.

A menționat că, până la adresarea în instanță, pârâtul nu l-a informat despre rezultatul examinării cererii sale, prin ce au fost încălcate prevederile art. 16 din Legea privind accesul la informație.

Ulterior, la 21 octombrie 2016, prin obiecțiile la referința pârâtului din 30 septembrie 2016, reclamantul a solicitat stabilirea faptului că informația oficială privind mijloacele bugetare se examinează numai prin prisma art. 16 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în termen de 15 zile, încasarea de la pârât a sumei de 10000 euro pentru crearea în Penitenciarul nr. 17 - Rezina a unui sistem electronic integrat pentru primirea informației și pentru procurarea

computatoarelor.

În susținerea poziției, reclamantul a indicat că solicită repararea prejudiciului moral cauzat de către pârât prin ascunderea informației despre mijloacele bugetare repartizate administrației Penitenciarului nr. 17 - Rezina pentru alimentație, medicină, amenajarea camerelor, la fel, invocând că încălcarea normelor de alimentație, lipsa medicamentelor și a tratamentului calificat au dus la înrăutățirea stării sănătății, lezarea onoarei și demnității persoanei, decesul a 4 deținuți.

A precizat că, pârâtul ascunde această informație, deoarece ar fi informație confidențială. În opinia reclamantului, administrația penitenciarului intenționează să ascundă informația privind mijloacele financiare alocate pentru alimentație, medicină și amenajarea camerelor, la fel, fiind încălcate normele de alimentație, lipsesc medicamentele elementare și persoanele sunt deținute în condiții inumane.

Prin hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoria Orhei (sediul Central) s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Anatolii Jurcov împotriva Penitenciarului nr.17-Rezina cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat în rezultatul încălcării dreptului la informație în mărime de 10000 euro.

Prin decizia din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Anatolii Jurcov și s-a menținut hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoria Orhei (sediul Central).

La 08 noiembrie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.161), Anatolii Jurcov a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat și a aplicat incorect normele de drept material, interpretând eronat Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 și Legea cu privire la petiționare nr.190 din 19 iulie 1994.

Susține recurentul că, instanța de apel a încălcat normele de drept procesual, deoarece administrația pârâtului nu l-a înștiințat și etapat în ședința de judecată din 26 septembrie 2017. Or, conform Hotărârii Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006, pct. 51-52, etaparea și chemarea condamnaților în instanță se face prin intermediul administrației instituției penitenciare. La fel, indică că, dreptul la apărare este garantat de art. 6 CEDO, art. 26 al Constituției Republicii Moldova, însă instanța de apel intenționează să încălce drepturile procesuale, inclusiv și dreptul la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 26 septembrie 2017, iar Anatolii Jurcov a declarat recurs la 08 noiembrie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.161), ceea ce denotă că este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Anatolii Jurcov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolii Jurcov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Anatolii Jurcov.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Anatolii Jurcov împotriva deciziei din 26 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic